

ningerne, mener jeg der for Øjeblikket ikke er nogen særlig Trang til.

Med disse Ord skal jeg anbefale at fremme dette Lovforslag, som jeg synes indeholder overordentlig meget godt.

Laurits Jensen: Ved Behandlingen af Loven om Poststaksternes Forhøjelse i Sommer omtalte jeg Frimærkesalget, et Spørgsmaal, som Ordføreren for Venstre (Sigurd Berg) ogsaa kom ind paa i Dag. Jeg gjorde den Gang gældende, at naar man ønskede en forhøjet Rabat for de næringsdrivende; var det ikke af Hensyn til den Avance, der derved kunde opnaas, men for at skaffe Dækning for de Tab, som man eventuelt lider ved Forhandling af Frimærker, ved Makulering og paa anden Maade. Tanken om autoriserede Udsalg, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder har fremsat, maa jeg derimod i højeste Grad beklage. Det vilde jo betyde, at en enkelt i en Bydel eller Gade blev favoriseret fremfor andre, og det vil atter sige, at man henviser Konkurrenternes Kunder til vedkommende bestemte Udsalg. Det er en unødigt Konkurrence at paaføre Handelsstanden, og jeg vil meget tage Afstand derfra. Derimod vil jeg, som jeg tidligere har gjort, anbefale en Forhøjelse af Rabatten til de næringsdrivende. Dette vilde ogsaa give en Lettelse for Administrationen, særlig under de nuværende Forhold, hvor Postvæsenet er optaget af Bytning af Ernæringskort osv., som paafører det et meget stort Arbejde, og det er mig bekendt, at Autoriteterne indenfor Postvæsenet meget kunde ønske, at Salget af Frimærker blev lagt i de handlendes Hænder. Den højtærede Minister omtalte Erhvervene, og jeg antager, den højtærede Minister sigter til et Møde, som har været afholdt med Erhvervene for nogen Tid siden. Der var vistnok den Gang stærk Enighed mellem Erhvervene og den højeste Autoritet eller en af de højere Autoriteter indenfor Postvæsenet om at forhøje Rabatten for de næringsdrivende for at faa lagt Frimærkesalget ud omkring i de forskellige Bydele, og man var vistnok ogsaa fra Storhandelens, Grossisternes, Side villig til at give Afkald paa den mindre Rabat, man for Øjeblikket faar, til Fordel derfor. Paa Handelsstandens Vegne vil jeg saa stærkt som muligt tage Afstand fra Oprettelsen af autoriserede Udsalg, der kun kan være til Skade for de andre næringsdrivende i de samme Kvarterer, og jeg haaber, at det ærede Udvalg efter den

Stemning, der er kommet til Orde i de faldne Udtalelser fra Partiernes Ordførere, vil tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse og faa denne Bestemmelse ændret, naar Lovforslaget igen kommer til Behandling her i Tinget.

Hagbart Berg: Mit Hovedindtryk af det foreliggende Lovforslag i Sammenligning med den nugældende Postlov kan jeg udtrykke i de to Ord: klart og praktisk. Det indeholder Fremskridt, baade overfor Publikum og postteknisk i flere Henseender. Man kan sige, at en god Postlov maa opfylde tre Krav. For det første maa den tage Hensyn til Udviklingen i Befolkningen, Udviklingen i Erhvervslivet og være lydør overfor de Krav, som kommer fra den Side, saaledes at vi til enhver Tid har et moderne Postvæsen. Dernæst maa den finansielle Balance for Postvæsenet gennem Taksterne formes saaledes, at den legitime Korrespondance ikke hindres, og at man mindst muligt træder hindrende i Vejen for, at Korrespondancen kan finde Sted i den størst mulige Udstrækning. Endelig er der den posttekniske Side af Sagen; denne er ingenlunde af saa ringe Interesse, som mange særlig blandt Publikum maaske mener; det gælder om, at ogsaa den Side udformes saaledes, at der bliver Mulighed for et let og smidigt Arbejde med Undgaaelse af alle unødvendige Omsvøb. Hvad angaar det første, at Postloven skal tage Hensyn til Publikums Interesser og opfylder dets Krav, ved vi jo, at der overfor Postvæsenet og i det hele taget overfor Statsorganisationerne har været en Tilbøjelighed til at kritisere mange af disses Indretninger. Jeg maa dog indskyde, at jeg tror, der i mindre Grad har været Tilbøjelighed til at kritisere Post- og Telegrafvæsenet end Statsbanerne. Derfor tror jeg, at det er rigtigt og godt, at Administrationen, forinden dette Forslag kom frem, har forhandlet med de frie Erhverv om deres Stilling til det. Det er en Fremgangsmaade, man i al Almindelighed skulde se at komme ind paa, at de, der skal benytte de forskellige Statsvæsener, de, der har særlig Indsigt deri, skulde have Lov til at tale med om Lovforslagene, inden de kommer til Behandling her i Tingene. Jeg er altsaa særdeles godt tilfreds med det foreliggende Lovforslag i Almindelighed, men med Hensyn til Taksterne maa jeg have Lov til at sige, at det er et Punkt, der tiltaler mig mindst. Disse Takster er til Dels byggede paa